

DEURNE-ZUID : HEILIGE LODEWIJK VAN MONTFORT , H. PIUS X , SINT-JOZEF EN SINT- ROCHUS.

HEILIGE LODEWIJK VAN MONTFORT.

Eucharistie- en gebedsvieringen.

Elke week op zondag om 9.30 u. eucharistieviering
4e zondag van de maand om 9.30 u. gebedsviering
3^e zondag van de maand koffie na de viering.

HEILIGE PIUS X

Zaterdag 20 maart.

17.00 u. Avondviering

Zondag 21 maart. Vijfde Zondag in de Veertigdagentijd.

11.15 u. Plechtige hoogmis .

Zaterdag 27 maart.

17.00 u. Avondviering met palmwijding.

SINT-JOZEF

SINT-JOZEFKERK OPENT DE POORTEN

We zullen onze kerk openstellen op zondagen 7, 14, 21
en 28 maart 2021 telkens tussen 14 en 16u.

In de veertigdagentijd houden we het

bij een sobere ontmoetingskans zonder hapjes en drankjes.

Als de versoepelingen van de veiligheidsraad het toelaten en we met meer dan 15 mensen mogen samenkomen zal er vermoedelijk op Palmzondag een viering zijn om 11u45 met wijding van palm. Wat de Goede week betreft, werd voorlopig nog geen beslissing genomen.

Ook op Paaszondag 4 april kan je zeker in de namiddag terecht.

Iedereen is welkom en hou het gezond!

SINT ROCHUS

Zaterdag 20 maart.

08.00 u. Ochtendviering.

18.00 u. Avondviering.

Zondag 21 maart. Vijfde Zondag in de Veertigdagentijd.

08.30 u. Ochtendviering

09.30 u. Hoogmis.

Maandag 22 maart.

08.00 u Ochtendviering

Dinsdag 23 maart. H. Tiribius van Mongrovejo.

08.00 u. Ochtendviering

Woensdag 24 maart.

08.00 u. Ochtendviering

Donderdag 25 maart. Aankondiging van de Heer. Maria-Boodschap.

8.00 u. Ochtendviering

Vrijdag 26 maart.

08.00 u. Ochtendviering

Zaterdag 27 maart.

08.30 u. Ochtendviering

18.00 u. Avondviering met palmwijding.

Zondag 28 maart. Palmzondag. Passie van de Heer.

08.30 u. Ochtendviering met palmwijding.

09.30 u. Hoogmis. met palmwijding.

Voor branden blussen moet men in de Waterbaan zijn.

Rond 1824 was de Waterbaan de verbindingsweg tussen het gehucht Eksterlaar en de Herentalsebaan aan de herberg De Drie Koningen. Men vroeg toen aan de overheid om de weg te herstellen maar die ging er niet op in omdat de eigenaars van de speelhoven aan het Eksterlaar de loop van de beken die van Mortsel kwamen hadden verlegd en 't water langs de Waterbaan afvoerden. Dit deed ook Smet, de eigenaar van Boekenberg die ook de beek die door zijn hof liep liet ontlasten in de Waterbaan. Hierdoor was de weg soms onberijdbaar, vooral in de winter.

De Waterbaan zag er toen dus nog totaal anders uit. Er was toen ook letterlijk nog een beek opzij naast de weg die diende als riolering. Dus de Waterbaan had haar naam hoegenaamd niet gestolen die in de volksmond ontstond wegens de slechte toestand van de straat. De oorsprong van onze parochie heeft ook banden met de Waterbaan. Het houten kapelletje toegewijd aan de Heilige Rochus met het Sint-Rochusbeeld gemaakt in de werkhuizen van De Boeck en Van Wint werd geplaatst op de hoek van de Herentalsebaan en de Waterbaan op grond geschonken door de Hr. Sils uit Wommelgem. De eerste steen werd gelegd door burgemeester Cogels op 15 mei 1867. In de periode rond het ontstaan van onze parochie wou men ook een pompiershulppost in Deurne-Zuid. Die kwam er in 1898. Branden blussen gebeurde feitelijk tot dan vrij primitief. De emmer was het enige brandblusmiddel samen met de spade en de ladder. Men moest er bij brand vooral op rekenen dat men er snel bij was om te blussen en de burens als vriend had om te helpen. In de middeleeuwen en ook nog later waren de huizen allemaal uit hout of andere brandbare materialen zoals riet op de daken. In steden of dorpen stonden deze huizen dan ook nog dicht bij elkaar zodat bij brand deze gemakkelijk oversloeg naar andere huizen en soms een gans dorp of stad afbrandde. Men bluste met lederen emmertjes die in ketting

werden doorgegeven. Alle inwoners plaatsten bij brand hun emmertjes buiten. Echte brandweer was er niet. Pas rond 1615 werd in Neurenberg een pomp uitgevonden bediend door mannen die de lange stokken van de pomp op en neer moesten bewegen. De pomp werd in een bak water geplaatst. De bak werd op een handkar geplaatst die geduwd moest worden. Later werden de brandspuiten getrokken door paarden. In Deurne-Borgerhout had men in 1615 als een van de eerste gemeenten een collectieve brandweeruitrusting van 12 emmers, brandladders en haken die bewaard werden in het Reuzenhuis in Borgerhout. In 1768 werden er nog 18 emmers bijgekocht en een ladder met 28 sporten.

Er was dus geen brandweercorps maar alleen blusmiddelen die door vrijwilligers werden gebruikt.

In 1837 bezat Deurne zijn eerste brandspuit. En in 1840 werden er lederen brandslangen gekocht. In 1870 werd door de gemeenteraad een "Bluschmaatschappij" opgericht bestaande uit een Opperbevelhebber, twee Onderbevelhebbers en 12 pompiers. De Opperbevelhebber zou altijd een lid van de gemeenteraad zijn. Het ging hier natuurlijk altijd nog over een vrijwilligerscorps dat in 1886 nog een nieuwe brandweerspuit kreeg en uniformen. In 1897 werd er nog een brandweerspuit aangekocht en toen was er discussie of die voor noord of zuid bestemd was. Deze onenigheid was de aanleiding voor het oprichten van een hulppost in Deurne-Zuid die bestond uit een luitenant, twee sergeanten en 9 pompiers. Aanvankelijk was de post slechter uitgerust dan de afdeling Deurne-Noord en werd daarom door de Zuid-Deurnenaars spottend krabberswacht genoemd. Op 14 februari 1929 kocht het gemeentebestuur grond in de Waterbaan voor het oprichten van een brandweerkazerne en een politiebureel. Op 8 augustus 1931 werd de nieuwe pompierskazerne in de Waterbaan ingehuldigd. Brandweer Deurne werd in 1932 formeel opgericht en ondergebracht bij Openbare werken met een technisch ambtenaar als beheerder en werkte met oproepbare vrijwilligers. De eerste bevelhebber in Deurne-Zuid was Louis Brabands die op 15 februari 1935 zijn taak doorgaf aan zijn opvolger Constant Peeters. Na 12 jaar bevelhebber gaf hij de fakkel door aan John Aarts. Constant Peeters was 40 jaar bij de brandweer geweest. Ook Michel Beyaert was een gekende brandweerman uit onze parochie. Geleidelijk aan deden ook beroepsmensen hun intrede bij de brandweer om uiteindelijk te evolueren naar een volledig beroepscorps. Thans telt de zone Antwerpen van de brandweer buiten de stad en de haven ook nog de gemeenten Wijnegem en Zwijndrecht. Er zijn 8 posten van waaruit voertuigen kunnen vertrekken waaronder steeds nog de Waterbaan. De brandweer beschikt nu over meer dan 140 interventievoertuigen en 690 beroepskrachten. Oorspronkelijk eindigde de Waterbaan aan de Korte-Sint-Rochusstraat. Later is ze doorgetrokken tot aan de Boekenberglei. Oude Zuid-Deurnenaars noemden dat "het nieuw stuk.". En dan zijn er soms rare toevalligheden. In de jaren rond 1960 woonden er in het nieuw stuk heel wat Engelsen. En dan denk je natuurlijk Engelsen in de Waterbaan hoe komen die daar? Feitelijk was dat heel simpel. Zij werkten in het Engels kamp in Ranst. In de periode 1952 -2006 was er een Brits kamp in Ranst-Emblem, het was de periode van de koude oorlog die zou eindigen met de val van Berlijnse muur. De basis was daar om eventueel snel door te kunnen reizen naar probleemgebieden. In 2006 verlieten de Britten België en de Waterbaan. En het militair kamp in Ranst werd vanaf 2007 Campus Vesta, een domein van 50 ha,

waar sindsdien opleidingen gegeven worden voor brandweer, politie, dringende geneeskundige hulpverleners en specialisten in rampenmanagement. Er worden trainingen gegeven om op te treden bij incidenten gaande van het blussen van alle soorten denkbare branden tot gijzeling, vliegtuigcrash, ongevallen op autobanen, enz.

Ward Wené.

HEILIGE PIUS X.

De boom en de vrucht

Heel de boom en alles in de boom
van in de wortel tot in de top
is gericht op de vrucht.
Zo moet het ook zijn bij de mens.
Alles en hem, heel zijn wezen,
moet gericht zijn op de vrucht
en de vrucht is de liefde.
In het leven gaat het niet
om succes te hebben
maar om vrucht te dragen
Succes! Daar geniet jezelf van.
Vruchten! Die eten de anderen op.

Phil Bosmans Neem je tijd p 107

SINT-JOZEF

Broederlijk Delen

Op Aswoensdag 24 februari zijn we met 15 mensen de veertigdagentijd ingestapt en hebben we samen gebeden. Traditiegetrouw vraagt Broederlijk Delen onze aandacht. Heel wat landen in het zuiden lijden nog meer onder de economische en coronacrisis. De roep naar verandering, naar omkeren en bekeren, klinkt nog harder dan anders. Mikwi in Congo en Theater Day Productions in Gaza zijn twee van de projecten die in 2021 gesteund worden. Veel Congolese boeren proberen hun akkers vruchtbaar te maken door ze vooraf af te branden. Niet alleen gevaarlijk, maar ook slecht voor de biodiversiteit. De boerenorganisatie Mikwi promoot daarom groenbemesting: ongevaarlijk, met betere resultaten en duurzamer voor het milieu. Of hoe innovatie in de landbouw goed is voor mens en milieu. Structurele veranderingen vragen tijd. Vraag dat maar aan de Palestijnen in Gaza. Theater Day Productions wil kinderen en jongeren emanciperen door hun creativiteit en verbeelding aan te moedigen. Deze organisatie luistert naar hen en geeft de

jeugd een kans om emoties, frustraties, zorgen en dromen uit te spelen en hen zo toekomstperspectief te bieden.

Je kan een bijdrage bezorgen op zondagnamiddag in onze kerk tussen 14 en 16u of zelf rechtstreeks overschrijven op rekeningnummer BE12-0000 0000 9292 van Broederlijk Delen, Huidevettersstraat 165 in 1000 Brussel.

In 1989 voerde Broederlijk Delen de campagne 'Ontwikkeling tegen welke prijs?'. Hun partnerorganisaties – boeren, inheemse volkeren, vissers, vrouwen - wezen op het grove onrecht aangericht door de verloedering van hun milieu. Met scherpe analyses en getuigenissen maakten ze duidelijk dat gezond water, bos en grond basisbehoeftes zijn voor een waardig leven. Broederlijk Delen was de eerste grote NGO in Vlaanderen die de band tussen milieu en ontwikkeling op het publieke forum bracht. Samen met milieuorganisaties deden zij mee aan de internationale campagne 'Red het Regenwoud' en zamelden ze niet minder dan 600.000 handtekeningen in. Broederlijk Delen heeft met die campagne een steen verlegd in het groeiend maatschappelijk bewustzijn rond ontbossing, biodiversiteit en klimaat.' *(Uit een getuigenis van Dirk Willems, oud-medewerker van Broederlijk Delen)*

Vastenbezinning

Vasten.

Niet nog meer, nog groter.

Maar net andersom.

In kleine dingen vreugde kennen.

En die uitstralen als mens van vuur,

van deemoed en van aarde.

Vasten,

tot het aan je ziel knaagt.

En het diepste weten weer is blootgelegd.

Zodat geen ander brood

door onze handen gaat

dan het gedeelde.

Vasten.

Hongeren naar kwaliteit

om vaste grond te vinden.

En voetje voor voetje

de lange weg te leren gaan

van leven door sterven

naar duizendvoudig leven.

(Kris Gelaude)

SCHOOL DRAKENHOF ...

Het is tof in onze parochiale basisschool Drakenhof. Dat bleek eens te meer in de nacht van zondag 28 februari op maandag 1 maart, bij de start van de week van de vrijwilliger en op complimentendag.

Geen inbrekers maar leden van de oudervereniging kwamen de school binnen. Stiekem hebben ze allerlei positieve boodschappen en complimenten achtergelaten. Daarmee wilden ze leerkrachten steunen in moeilijke coronatijden. In deze lastige tijden mogen ouders niet meer in de school komen. Dus zat er niets anders op dan "in te breken".

"We hebben op het speelterrein met krijt allerlei complimenten geschreven voor onze leerkrachten omdat zij in deze bijzondere tijden ontzettend goed werk doen", vertelde Anniek Francken van de oudervereniging op radio 2 Antwerpen. Omdat leden van de oudervereniging de school wel vaker helpen, hebben ze een sleutel van de poort dus er kwam geen glasgerinkel of een geforceerd slot aan te pas. Ze lieten slogans achter als "onderwijzers zijn bovennatuurlijk", "docenten zijn onbetaalbaar", "jij bent mijn held" en "leren is leuker met jou". De ouders hebben ook buiten de schoolpoort boodschappen geplaatst, omdat ze ook aan de buurt wilden laten weten dat Drakenhof een hele goede school is.

Dat bleek eveneens uit Gazet Van Antwerpen en Het Nieuwsblad van woensdag 3 maart. Onze basisschool heeft namelijk de tweede prijs weggekaapt in de categorie scholen van de EU Health Award. Dat dankzij het project met de twee mascottes van de school *Gaantje* en *Banaantje* of meesters Yannick en Bert. Daardoor leren de kinderen meer bewegen en gezond eten. Meester Yannick Vincent (29) is een van de turnleerkrachten en Bert Vermeiren (42) is leerkracht van het zesde leerjaar. Maar voor veel leerlingen van Drakenhof zijn ze beter bekend als *Gaantje* en *Banaantje*. Ze komen geregeld in hun mascottetenu op bezoek in de klassen om de kinderen gezonde gewoontes aan te leren. Ze doen dat niet met twee, er zit een werkgroep achter waar ook drie juffen bij betrokken zijn. "Ik overloop dan bijvoorbeeld als *Banaantje* in het eerste leerjaar wat gezond is om in de brooddoos te voorzien" vertelde meester Bert in de krant. "We horen van ouders dat hun

kinderen plots komkommer vragen omdat *Banaantje* het erover gehad heeft." *Gaantje* zorgt dan weer voor extra motivatie qua beweging. Het project met de twee mascottes leverde een Europese zilveren medaille op. Drakenhof werd tweede in de categorie *scholen* van de EU Health Award en daarvoor wensen we hen vanuit onze parochie alvast te feliciteren. De school bekijkt nu wat het met de 30.000 euro prijzengeld kan doen.

SINT-ROCHUS.

Het Pesachfeest was nabij.

Is het werkelijk dat grote feest van Bevrijding?
Bijna elk hoofdstuk van Johannes begint met:
"Er was feest ..." Maar wie participeert aan dat feest?
De vraag werd scherp gesteld, enkele verzen hiervoor,
in het wingewest Galilea, in Kana.
Het was als het ware een programmaverklaring.
De zes reinigingskruiken met verschaald wettisch water worden wijn. FEEST!
De overvloed van wijn als herkenningsteken
van het komende rijk van God (Amos). Het heil is in kannen en kruiken.

De Johannesgemeente ziet een nieuwe tempel verrijzen
waarvan de Messias Jezus fundament is.
Hij houdt niet van heilige huisjes.
'De Heer die gij zoekt, zal tot zijn tempel komen
en hij zal de zonen van Levi reinigen' Mal 3.1-3)

Om authenticiteit gaat het, niet om de schone schijn.
Een louter formele eredienst met een handige handel
en veel theater maakt die zachtmoedige Jezus merkwaardig furieus.
Het gaat om de bevrijding van de mens, zijn volheid van leven.
Niet voor niets heeft de Here zijn volk weggehaald uit het slavenhuis. (Ex.20,1-17)

De tempel opkuis is dus geen fait divers
maar precies "de pointe" waarom het Jezus te doen is.
Jahweh had steeds geweigerd om opgesloten te zitten in een tempel.
Hij wilde te midden van zijn volk zijn, in een lege tent, zonder goud,
zonder rijkdom, een lege ruimte waar alleen de Tora,
die tien woorden van God, een plek zouden vinden.
Een heilige leegte, opdat mensen een lege ruimte
zouden bewaren in hun hart voor wie in nood is.

Tien limieten, onderste grenzen beschreef de Here,
verder gaan maakt elk leven mensonwaardig.
Aan onze vrijheid vertrouwde hij de verantwoordelijkheid toe
voor deze schepping en zijn mensen in steeds wisselende omstandigheden.
Hij gebod niets, gaf ruimte aan creativiteit

en het geweten.

Jezus komt bij de tempel en doorziet het uiterlijk vertoon van velen,
gestimuleerd door de hiërarchie.

Het raakt nauwelijks de snoeiharde realiteit.

Flarden van profetenzinnen waaien door zijn hoofd.

'Dit volk eert mij met de lippen,
maar hun hart is ver van mij'

Kunt u zich voorstellen hoe verrassend dat was
toen Jezus die handel onderste boven haalde?

Hoe diep hij die geestelijkheid griefde?

Die tien woorden van God moeten niet van buiten geleerd worden
maar van binnenuit beleefd. '

Par coeur' zeggen de Fransen, opgeslorpt vanuit het hart.

Een blik op de evangelietekst inspireert.

In de eerste regels wordt het woord 'hieron' gebruikt voor heiligdom,
religieus gebouw, schrijn.

Maar in het antwoord van Jezus gebruikt de schrijver het woordje 'naos':
verwijzend naar "Gods aanwezig zijn". Shekinah.

En daar is het precies Jezus om te doen.

God verstopt zich niet in een gebouw
maar nestelt zich in het hart van een mens
die luistert naar zijn Woord.

Paul Scheelen

BROEDERLIJK DELEN 60 JAAR ...

OP WIE LIJK JIJ ?

JE DEELT
SAMEN
DE TOEKOMST
UIT SOLIDARITEIT
VOOR VERANDERING.

DELEN DOET GOED.
OOK MET JET ZUIDEN.

Denk jij ook aan broederlijk delen? BE12 0000 0000 9292

PASEN KOMT IN ZICHT ...

We hopen natuurlijk dat we met Pasen

weer met meer mensen mogen samenkomen
om Eucharistie te vieren.

Palmzondag, 28 maart staat voor de deur
en daarmee start de Goede Week.

Moge het voor ons allen een tijd worden van gebed
en met héél veel aandacht voor onze medemensen dichtbij en ver weg.
We hebben elkaar hierbij héél hard nodig !!!

IK WOU

Dat ik muziek was,
een liedje dat iedereen zong, floot, neuriede
en dat iedereen in zijn gedachten had
als hij verliefd was.
ik wou dat iedereen mij soms ergens,
onverwachts,
hoorde en bleef staan,
luisterde tot ik voorbij was,
zijn ogen sloot
diep zuchtte en dan weer doorliep.
Maar helemaal voorbij was ik nooit.
Nooit voorgoed.

Toon Tellegen